

Στο πόδι:

Πράσινη η Παλιά Λευκωσία

Οχι δεν πρόκειται για νέο σχέδιο δενδροφύτευσης. Πρόκειται για το σχέδιο διαπλάτυνσης της πράσινης γραμμής ή άλλως απαγκίστρωσης των στρατών στη γραμμή αντιπαράταξης.

Στις 15/12 έληξε η προηγούμενη θητεία της Ειρηνευτικής δύναμης του Ο.Η.Ε. στη Κύπρο και όπως γίνεται κάθε έξη μήνες, ανανεώθηκε και πάλι για άλλους τόσους. Στη σχετική συζήτηση που έγινε στο συμβούλιο ασφαλείας έγινε συγκεκριμένη αναφορά στη πράσινη γραμμή της Λευκωσίας. Στη παράγραφο 22 και 23 της ομιλίας Ντε Γκουεγιάρ αναφέρονται τα εξής: «... **όλο το πρόβλημα της κατάπαυσης του πυρός βρίσκεται ουσιαστικά στη Λευκωσία (ιδιαίτερα εκεί όπου τα δυο μέρη είναι πολύ κοντά το ένα με το άλλο) και προσθέτοντας το ότι αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε κλιμάκωση της έντασης... Σε μια τέτοια περίπτωση (κλιμακώσεων κ.λ.π.) η δυνατότητα της Δύναμης είναι περιορισμένη, σημειώνει!!**». Και άλλου επαναλαμβάνεται το ίδιο πράγμα μαζί με μια εισήγηση: «**Στη Λευκωσία, τα στρατεύματα των δυο πλευρών συνεχίζουν να είναι εκτεθειμένα σε εγγενείς κινδύνους και σε μεγάλο βαθμό, κάτι που απασχολεί σοβαρά τη Δύναμη. Οι παραβιάσεις της κατάπαυσης του πυρός και άλλα επεισόδια της ίδιας τάξης προκαλούνται κατά το πλείστον σ' αυτόν τον τομέα. Μετά την πρωτοβουλία που πήρε η Δύναμη για να μειώσει τους κινδύνους διατάραξης της κατάπαυσης του πυρός στην Λευκωσία, ο Διοικητής της Δύναμης έκανε μια πρόταση στις 10 Ιουλίου 1985 στα δυο μέρη (Σ.Σ. θέλει να πει ότι έβαλε τον στρατηγό Γκρέντλ να το προτείνει!...) για μια αποφυγή αντιπαράταξης στον τομέα της Λευκωσίας. Η πρόταση αυτή έχει στόχο να εγκαθιδρύσει ζώνες μη αντιπαράταξης σ' όλο το μήκος της Πράσινης γραμμής όπου κάθε στρατιωτική επιχείρηση ή δραστηριότητα παρατηρητηρίων ή έργα θα απαγορεύονται**»...

Προτείνεται δηλαδή η απαγκίστρωση και η αναδίπλωση των στρατών πιο πίσω από τη σημερινή γραμμή αντιπαράθεσης και την επέχταση της ουδέτερης ζώνης η οποία θα επιτηρείται από τα Ηνωμένα Έθνη.

Κυκλοφορεί η εντύπωση ότι η πρόταση αυτή δε γινόταν αποδεκτή από τη Κυβέρνηση Κυπριανού. Π.χ. το καλά πληροφορημένο «Ποντίκι» γράφει στις 13/12: «**ΟΠΩΣ ΓΡΑΨΑΜΕ ΗΔΗ, η Λευκωσία δεν θέλει αυτή την ουσιαστική ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ της ουδέτερης ζώνης, γιατί αυτό θα οδηγούσε σε αποκέντρωση των θιγόμενων περιοχών αφού οι Έλληνοκύπριοι θα έφευγαν από τα σπίτια τους, αν έβλεπαν να φεύγει από κει η δύναμη της Εθνικής Φρουράς. Αντίθετα, τα σπίτια, των τουρκοκύπριων δίπλα στην ουδέτερη ζώνη — «πράσινη γραμμή» είναι τελείως ακατοίκητα**». Φαίνεται όμως ότι τα πράγματα είναι αντίστροφα. Να τι λέει ο κύριος Μουσιούττας στην ομιλία του στο Συμβούλιο ασφαλείας στις 12/12: «**Σε διαμετρική αντίθεση προς τη συνεχιζόμενη στρατικοποίηση που επιδιώκει η Άγκυρα βρίσκεται η γραπτή αποδοχή της Κυβέρνησης μου για στρατιωτική απαγκίστρωση στην περιοχή Λευκωσίας, όπως προτείνεται από το Διοικητή της Ειρηνευτικής Δύναμης, στην παράγραφο 17 της τελευταίας Εκθεσης του Γενικού Γραμματέα**».

Δε θα ήταν προτιμότερη η δεντροφύτευση;

25 Χρονιά Κυπριακής Τέχνης

Θε μου, τι προχειρότητα.

«Η έκθεση δίνει την ευκαιρία μιας πανοραμικής παρουσίασης των κυριότερων εκφάνσεων της σύγχρονης κυπριακής τέχνης κατά τη περίοδο 1960-1985» είπε ανάμεσα σ' άλλα ο υπουργός παιδείας κ. Χριστοφίδης, και πιο κάτω:

«Ο χώρος δεν επέτρεψε την συμπερίληψη περισσότερων έργων. Ωστόσο τα 166 των 98 καλλιτεχνών που εκτίθενται πιστεύω πως δίνουν μια εντυπωσιακή εικόνα του εκφραστικού πλούτου του τόπου μας στον τομέα των εικαστικών τεχνών και αποτελούν, όπως η έκθεση βιβλίου που εγκαινίασα τον περασμένο μήνα, μια ακόμη αδιάσειστη απόδειξη του πνευματικού δυναμισμού του τόπου στα 25 χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας».

Νομίζω ότι δε χρειάζεται να αποδεικνύουμε «αδιάσειστα» τον οποιοδήποτε επνευματικό δυναμισμό, και πιστεύω ότι τα εικοσιπεντάχρονα ήταν μια καλή ευκαιρία να δούμε μέσα από μια έκθεση τη πορεία της κυπριακής ζωγραφικής και γλυπτικής. Αυτό το πράγμα όμως προϋπόθετε καλή διοργάνωση η οποία θα επιδίωκε υποθέτω με τη βοήθεια κάποιας μελέτης της εξέλιξης της κυπριακής τέχνης να μας ξεναγήσει στη πορεία των διαφόρων ρευμάτων της τέχνης από το 60 και δω, στην αλληλεπίδραση που έχουν μεταξύ τους, στο πως η καλλιτεχνική δημιουργία αντανάκλασε τις περιπέτειες του λαού μας κλπ. Για να γίνουν όμως αυτά θα έπρεπε οι διοργανωτές να προαποφασίσουν τις κατευθυντήριες γραμμές της επιλογής και της τοποθέτησης των έργων. Π.χ. θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν με μια χρονική παρουσίαση των έργων· πρώτα η δεκαετία του 60, μετά του 70 και μετά η τωρινή. Ή θα μπορούσαν ακόμα να διαχωρίσουν τα έργα με βάση τα σημαντικά γεγονότα 60-63-68-74 για να δούμε πως η τέχνη αντανάκλα αυτές τις περιόδους. Θα μπορούσε ακόμα να γίνει ένας διαχωρισμός με βάση τη τεχνοτροπία και ταυτόχρονα το χρόνο δημιουργίας. Δυστυχώς αυτό που είδαμε και που οπωσδήποτε δε μπορούσε να «διαβαστεί» ήταν 166 έργα τοποθετημένα όπως-όπως. 14 περίπου της δεκαετίας του 60, 36 της δεκαετίας του 70 και κάπου 100 της δεκαετίας που διανύουμε τώρα. Ευτυχώς ανάμεσα τους υπήρχαν αρκετά καλά έργα, που μας αποζημίωναν. Όμως η έκθεση αυτή πρέπει νομίζω να ονομαστεί 3η Παγκύπρια έκθεση, όπως είναι ουσιαστικά και να ετοιμαστεί μια άλλη έκθεση του χρόνου με το τίτλο «26 χρόνια κυπριακής τέχνης».

ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΙ

Η πεζοδρομοποίηση των οδών Φιλοκύπρου, Χαλκούση, Πασικράτους-Σόλωνος είναι πια γεγονός. Δε θέλουμε να περιορίσουμε τη χαρά μας για το γεγονός γιατί είμαστε βέβαιοι πως είναι κάτι πολύ θετικό για τη παλιά πόλη. Όμως κάποιες άμεσες παρατηρήσεις πρέπει να γίνουν για μερικά πράγματα που ήδη μπορούν από τώρα να διαπιστωθούν. Το πρώτο αφορά κάποια κακοτεχνία στη τοποθέτηση των προκατασκευασμένων τσιμεντοπλόκς που συνθέτουν τα πλακόστρωτα. Σε πολλά σημεία μερικοί λίθοι έχουν ήδη υποστεί καθίζηση.. Κ' αυτό προτού παραδοθούν σε χρήση οι πεζοδρόμοι.

Η δεύτερη διαπίστωση αφορά τον τρόπο ένωσης των διαφόρων σε σχήμα, λίθων. Σε όλες τις γραμμές ένωσης υπάρχει φανερό πρόβλημα γιατί στην τοποθέτηση έγιναν κατατεμαχισμοί των λίθων, πράγμα αδιανόητο για το μικρό τους μέγεθος. Το λάθος βρίσκεται βασικά στη σχεδίαση που δεν έλαβε υπόψη την «αδυναμία» αυτή και το γεγονός πως οι δρόμοι στη παλιά πόλη είναι ανισόφωδοι. Είναι λυπηρό να διαπιστώνονται τόσο «χοντρά» λάθη για έργα δημόσιου ενδιαφέροντος, έργα που στη βάση τους είναι πρωτοπόρα.

Η τρίτη παρατήρηση αφορά τη βρύση στη γωνιά Σόλωνος-Αριστοκύπρου. Είναι κακόγουστη γιατί

είναι ψεύτικη. Βρίσκεται σε αντιφατική κατ' αρχήν σχέση με το πλακόστρωτο που ακολουθεί μοντέρνες γραμμές και μοντέρνα υλική έκφραση. Αδυνατεί να κατανοήσει κανείς το σκεπτικό πίσω από αυτή την επιλογή. Μήπως αυτή έγινε για να μας προετοιμάζει ψυχολογικά για τις επόμενες εικόνες ρετρό — φολκλόρ της λαϊκής γειτονιάς;

B.Z

ΑΓΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

«Οι πεζοδρόμοι θα μας καταστρέφουν. Αν η Ιπποκράτους γίνει πεζοδρόμος εγώ κλείω το, τζαι φεύκω», μας λέει κάποιος στην Αισχύλου. «Ο πεζοδρόμος είναι καλό πράγμα αλλά δεν ταιριάζει με τη νοοτροπία μας εδώ στη Κύπρο. Μέχρι ν' αλλάξει η νοοτροπία οι γειτονιές θα νεκρωθούν... Είναι και οι Τούρκοι, ο κόσμος φοβάται. Σας διαβεβαιώ ότι αυτοί που θέλουν πεζοδρόμους κατοικούν ή έχουν τα μαγαζιά τους αλλού. Αντίθετα εδώ γύρω πρέπει να γίνει κάποιος χώρος στάθμευσης, να μπουν παρκόμετρα, να βάλουν μικρά λεωφορεία για τη μεταφορά μέσα στα τείχη, να μπει καλός φωτισμός, διπλάσιος του κανονικού διότι ο κόσμος φοβάται. Αυτά κ' άλλα πολλά ακούσαμε στην Αισχύλου στο πόδι όμως λόγω, χρόνου και χώρου και σοκαρισμένοι από την αντιλαϊκότητα της πεζοδρομοποίησης που κ' εμείς υποστηρίζουμε. Θα επανέλθουμε πιο μελετημένοι και με εκτενές ρεπορτάζ στο επόμενο.

Η Πράσινη Γραμμή υπάρχει

Στην Αυτοκρατείας Θεοδώρας - 8 δυο νέα παιδιά ο Σύμης και η Μαίρη εγκαινίασαν το νέο τους αντι-αλκοόλ μαγαζάκι, πάνω ακριβώς στη πράσινη γραμμή. Θα σερβίρουν ροφήματα και χυμούς. 10 είδη τσαγιών, 10 είδη βότανα του βουνού και του κάμπου, 10 είδη καφέδων, και όπως είπαμε χυμούς. Μαζί πισιήες, τάρτες κέηκ και μικρά σάντουιτς. Όταν οι πελάτες κάνουν ησυχία μπορούν ν' ακούσουν και ζωντανή μουσική κλαρίνου και αυλού από το Σύμη και κιθάρας από το Φίλιο (ναι αυτόν που μας κάνει το ταχτικό μας εικονογράφημα). Μπορούν επίσης να διαβάσουν διάφορα περιοδικά όπως το ANTI τη Βαβέλ κλπ. Η συλλογή δίσκων και κασέττων του μαγαζιού είναι πολύ «εντάξει». Σπεσιαλιτέ της «πράσινης γραμμής» είναι η αναζωογόνηση των πέριξ, και η προστασία του ακάμα, πράσινο στο τετράγωνο δηλαδή. Κι' ένα σπίτι, να λυπάσαι που είναι καφενείο κ' όχι ο χώρος της προσωπικής σου διαμονής.

Σ.Σ.: Τα εγκαινία του μαγαζιού έγιναν στις 16 του Δεκέμβρη. Αν θυμιάστε η 15η του Δεκέμβρη είναι η μέρα θανάτου τουστρατιώτη Τρύφωνα από σφαίρα τωνστρατευμάτων εισβολής στη ίδια γειτο-νιά. Με το δικό του τρόπο το μαγαζί δίνει τη δική του απάντηση, την ύπαρξη του.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Εντός των Τειχών \(Τεύχος 7\)](#), [Δεκαετία 1980-1989](#), [1986](#), [Λευκωσία](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), [Δημόσιοι Χώροι](#), [Καφενείο Η Πράσινη Γραμμή](#), [Παλιά Πόλη Λευκωσίας](#)

Last
update: 2025/07/15 13:46
el:magazines:entostonteixon:no_7:stopodi https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_7:stopodi

From:
<https://www.movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_7:stopodi

Last update: **2025/07/15 13:46**